សេចក្តីប្រកាសព័ត៌មាន
ស្តីពីការសិក្សាដើម្បីវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍លើស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងធនធានជលផលរបស់ពួកគេនៅក្នុងខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តកោះកុង ប្រទេសកម្ពុជា

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០២៥ សម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុយុត្តិធម៌កម្ពុជា (Fair Finance Cambodia Coalition) ថ្មីៗនេះ បានចេញផ្សាយការសិក្សាលម្អិតមួយ ស្តីពីការសិក្សាដើម្បីវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ លើស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងធនធានជលផលរបស់ពួកគេនៅក្នុងខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តកោះកុង ប្រទេសកម្ពុជា។ ការសិក្សានេះបានពិនិត្យមើលផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃការ វិនិយោគ និងគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍លើទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន និងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់សហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់។

ការសិក្សានេះពិនិត្យលើស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងធនធានជលផលរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយផ្តោតលើផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍លើសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងទិដ្ឋភាពបរិស្ថានធម្មជាតិ។ ការសិក្សានេះក៏ព្យាយាមកំណត់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុដែលផ្តល់មូលនិធិដល់គម្រោងទាំងនេះ និងវាយតម្លៃការអនុលោមតាមស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងនិរន្តរភាពរបស់ពួកគេផងដែរ។ លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះជូនជាធាតុចូល ក៏ដូចជាចំណេះដឹងបន្ថែមដល់ការធ្វើផែនការតស៊ូមតិសម្រាប់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងគាំទ្រដល់ការអនុវត្តក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិឆ្នាំ២០២៣ ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការគិតគូអំពីស្តង់ដារបរិស្ថាន សង្គម អភិបាលកិច្ច (អ៊ី អេស ជី)។

‟ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (វ.ហ.ប.) គឺជាកាតព្វកិច្ចចាំបាច់សម្រាប់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា រួមទាំងគម្រោងដែលផ្តួចផ្តើមដោយបុគ្គលឯកជន ក្រុមហ៊ុនឯកជន ក្រុមហ៊ុនបណ្តាក់ទុនរួមគ្នា ក្រុមហ៊ុនសាធារណៈ ឬក្រសួង និងទីភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋាភិបាល។ ក្របខណ្ឌច្បាប់សម្រាប់ការអនុវត្ត វ.ហ.ប. ត្រូវបានបង្កើតឡើងនិងបញ្ចូលទៅក្នុងក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដែលស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ប្រទេសកម្ពុជា និងបានសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃការការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ។ មានការព្រួយបារម្ភទាក់ទងនឹងហេតុ និងផលប៉ះពាល់នៃគម្រោង វិនិយោគជាច្រើន ជាពិសេសគម្រោងដែលពឹងផ្អែកលើហិរញ្ញប្បទានពីខាងក្រៅប្រទេស។ គម្រោងខ្នាតធំជាច្រើនដែលខ្វះការអនុវត្តដំណើរការ វ.ហ.ប. ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងមានតម្លាភាព ដែលបានជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់សិទ្ធិមនុស្ស និងបរិស្ថាន ជាពិសេសតាមរយៈការខូចខាតធនធានក្រោមទឹកនៅតាមតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះសហគមន៍នេសាទ″ ថ្លែងដោយ **លោក សឿង សារឿន នាយកប្រតិបត្តិនៃវេទិកានៃអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលស្តីពីកម្ពុជា។**

ការសិក្សានេះបង្ហាញពីអនុសាសន៍គោលនយោបាយទូលំទូលាយមួយចំនួនសម្រាប់រដ្ឋាភិបាល និងនិយ័តករៈ

1. រដ្ឋាភិបាលគួរតែពង្រឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន ដើម្បីបង្កើនការអនុវត្តច្បាប់ តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពនៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ ដោយបង្កើត ឬពង្រឹងស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យឯករាជ្យ ដែលមានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យនិងការអនុវត្តច្បាប់បរិស្ថានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

2. ក្រសួងបរិស្ថានគួរតែបន្តយ៉ាងសកម្មក្នុងការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃច្បាប់ការពារបរិស្ថាន ជាពិសេសទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ។ ការណ៍នេះរួមបញ្ចូលទាំងការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិតឹងរ៉ឹងដែលមានគោលបំណងរារាំងការកេងប្រវ័ញ្ចធនធានធម្មជាតិ។
3. ដើម្បីលើកកម្ពស់តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនៅក្នុងដំណើរការ វ.ហ.ប. ក្រសួងបរិស្ថានគួរតែបន្តប្តេជ្ញាក្នុងការបង្ហាញព័ត៌មានដ៏ទូលំទូលាយទាក់ទងនឹងនីតិវិធីនិងដំណើរការ វ.ហ.ប. របាយការណ៍ វ.ហ.ប. និងសកម្មភាពតាមដានត្រួតពិនិត្យដែលកំពុងបន្តអនុវត្ត។ ការប្តេជ្ញាចិត្តនេះ អនុលោមតាមក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ដែលសង្កត់ធ្ងន់លើតម្រូវការសម្រាប់ការទទួលបានព័ត៌មានជាសាធារណៈ។
4. ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវបន្តប្តេជ្ញាយ៉ាងស្វាហាប់ក្នុងការចូលរួមជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ ជាពិសេសសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអាជ្ញាធរក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ទាក់ទងនឹងការពិភាក្សាអំពី វ.ហ.ប.។ វិធីសាស្ត្រសហការនេះធានាថា សំឡេងរបស់អ្នកដែលរងផលប៉ះពាល់ខ្លាំងបំផុតដោយការអភិវឌ្ឍ នៅតាមតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រត្រូវបានស្តាប់ និងពិចារណា។
5. បន្ថែមពីលើការអនុវត្ត វ.ហ.ប. ឱ្យបានរឹងមាំ ការតាមដាន និងការវាយតម្លៃជាបន្តនៃផលប៉ះពាល់របស់គម្រោងទៅលើសហគមន៍ និងបរិស្ថាន ក៏មានសារៈសំខាន់ណាស់។ កិច្ចការនេះគួរតែពាក់ព័ន្ធនឹងការរាយការណ៍ជាទៀងទាត់ ដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធច្បាស់លាស់ ដោយអ្នកអភិវឌ្ឍន៍គម្រោងទៅកាន់សហគមន៍នេសាទ សមាជិកសហគមន៍ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។
6. ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអនុវត្តការវិនិយោគប្រកបដោយបរិយាបន្ន និងតម្លាភាពបន្ថែមទៀត រដ្ឋាភិបាលត្រូវតែបង្កើត ឬដាក់ចេញបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងអាជីវកម្ម ការអភិវឌ្ឍ ឬការវិនិយោគ ដែលតម្រូវឱ្យគម្រោងទាំងអស់ (នៅតាមតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ) បង្ហាញព័ត៌មានសំខាន់ៗអំពីហិរញ្ញវត្ថុ គំរូអាជីវកម្ម និងគោលនយោបាយស្តីពីបរិស្ថាន សង្គម និងអភិបាលកិច្ចរបស់ពួកគេជាដើម។ តម្លាភាពនេះគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ធានាថាសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់យល់ដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីគម្រោង និងចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្តដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ធនធានធម្មជាតិនិងជីវភាពរស់នៅរបស់ពួកគេ។
7. លើសពីនេះ ការចូលរួមពីសហគមន៍ដែលអនុវត្តដោយអ្នកវិនិយោគ ក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ គួរតែពង្រីកលើសពីដំណាក់កាលធ្វើផែនការ និងការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគដំបូង ឬក្នុងដំណើរការ វ.ហ.ប. ។ ការសន្ទនា និងការជួបប្រជុំជាប្រចាំតម្រូវឱ្យមានជាចាំបាច់រវាងអ្នកវិនិយោគ មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន មានសារៈសំខាន់ក្នុងការកសាងទំនុកចិត្ត និងធានាបានថាផលប្រយោជន៍របស់ភាគីទាំងអស់ត្រូវបានពិចារណាក្នុងអំឡុងពេលវដ្តនៃការវិនិយោគ។
8. ការបង្កើតយន្តការសម្រាប់ដោះស្រាយបណ្តឹងសារទុក្ខដោយគម្រោងក៏មានសារៈសំខាន់ណាស់ដែរ។ សហគមន៍គួរមានសិទ្ធិចូលប្រើបណ្តាញផ្លូវការដើម្បីរាយការណ៍ពីកង្វល់ ឬសារទុក្ខទាក់ទងនឹងផលប៉ះពាល់របស់គម្រោងដោយអនុលោមតាមក្រមបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិឆ្នាំ២០២៣។
9. រដ្ឋាភិបាលគួរតែធានានូវការអភិវឌ្ឍ សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាពនៅកម្ពុជា តាមរយៈការលើកកម្ពស់គម្រោងវិនិយោគដែលមានលក្ខណៈគិតគូរច្រើនអំពីបរិស្ថាន លើកទឹកចិត្តអ្នកវិនិយោគឯកជនឱ្យអនុវត្តគំរូអាជីវកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងបង្កើតក្របខណ្ឌគ្រប់គ្រងធនធានប្រកបដោយចីរភាព ដែលធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាមួយនឹងការការពារបរិស្ថាន និងជីវភាពរស់នៅក្នុងស្រុក ដោយផ្តោតលើវិស័យទេសចរណ៍ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមអភិរក្សសហគមន៍ជាដើម។
10. ការបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាព និងការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុនៅតែមានសារៈសំខាន់សម្រាប់សហគមន៍ការពារធនធានធម្មជាតិដែលអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្កើនអភិបាលកិច្ច និងលើកទឹកចិត្តដល់ការចូលរួមរបស់សហគមន៍ក្នុងសកម្មភាពអភិរក្សនៅមូលដ្ឋានឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព។
11. គំនិតផ្តួចផ្តើមការកសាងសមត្ថភាពគួរតែត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីបំពាក់បំប៉នសហគមន៍ ជាមួយនឹងជំនាញ និងចំណេះដឹងចាំបាច់ ដើម្បីស្វែងយល់អំពីភាពស្មុគ្រស្មាញ និងការស្វែងរកព័ត៌មាននៃដំណើរការវិនិយោគ។

12. ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សហគមន៍ការពារធនធានធម្មជាតិក្នុងការត្រួតពិនិត្យ និងរាយការណ៍អំពីផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមរបស់គម្រោងវិនិយោគ គឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការលើកកម្ពស់គណនេយ្យភាព និងតម្លាភាព តាមរយៈការកសាងសមត្ថភាពពាក់ព័ន្ធ ការតាមដានជាប្រចាំពីសំណាក់ដៃគូ និងកិច្ចប្រជុំសហគមន៍ជាមួយអាជ្ញាធរ ដើម្បីចែករំលែកកង្វល់ និងសំណើសម្រាប់ការឆ្លើយតបនានា។
13. លើសពីនេះ វិនិយោគិនគួរតែពិចារណាបង្កើតយន្តការគាំទ្រ ឬអភិវឌ្ឍន៍រួមគ្នាក្នុងស្រុកជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក ឬគំនិតផ្តួចផ្តើមនានាដែលស្របតាមផលប្រយោជន៍របស់សហគមន៍។ ការរួមចំណែកទាំងនេះអាចគាំទ្រដល់ការអប់រំ ការថែទាំសុខភាព ឬសេវាសង្គមផ្សេងទៀតដែលលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិតសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋាន។
14. ជាពិសេស រដ្ឋាភិបាលត្រូវរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រឡើងវិញនូវគោលនយោបាយ និងអាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍ ដើម្បីទាក់ទាញអ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដែលប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ចំពោះស្តង់ដារនៃការអនុវត្តលើបរិស្ថាន សង្គម និងអភិបាលកិច្ច។ ការណ៍នេះអាចសម្រេចបានដោយការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់ការវិនិយោគដែលមានទំនួលខុសត្រូវ ដូចជាការបន្ធូរបន្ថយពន្ធ ឬជំនួយសម្រាប់គម្រោងដែលផ្តល់អាទិភាពដល់និរន្តរភាព និងទំនួលខុសត្រូវសង្គម។
15. ការពង្រឹងការពិគ្រោះយោបល់ប្រកបដោយអត្ថន័យជាមួយសហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល (CSOs) គឺចាំបាច់ដើម្បីធានាថាកង្វល់ និងការចូលរួមរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋានត្រូវបានទទួលស្គាល់យ៉ាងពេញលេញ។ វិធីសាស្ត្រនេះតំណាងឱ្យយុទ្ធសាស្ត្រឈ្នះ-ឈ្នះ និងជំរុញឱ្យមានការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងការចូលរួមរបស់អង្គការសង្គមស៊ីវិលក្នុងការសម្រេចចិត្តលើការអភិវឌ្ឍ និងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន។
16. ការលើកទឹកចិត្តដល់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុឱ្យអនុម័ត និងអនុវត្តក្របខណ្ឌបរិស្ថាន សង្គម និងអភិបាលកិច្ចដ៏រឹងមាំ ដោយធ្វើការបង្កើនការបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណល្អ និងគណនេយ្យភាពប្រកបដោយនិរន្តរភាពរបស់ពួកគេ តាមរយៈការផ្តល់អាទិភាពដល់គម្រោងជាមួយនឹងការប្តេជ្ញាចិត្តលើបរិស្ថាន សង្គម និងអភិបាលកិច្ចដ៏មុតមាំ និងការជំរុញការអនុវត្តការវិនិយោគប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់។
17. ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈអំពីគោលនយោបាយបរិស្ថាន សង្គម និងអភិបាលកិច្ច និងការវិនិយោគប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ គឺជាកត្តាសំខាន់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនៅប្រទេសកម្ពុជា។ រដ្ឋាភិបាល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងវិស័យឯកជនអាចលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរឆ្ពោះទៅកេតវិយាបថវិនិយោគប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ដោយបង្កើនការយល់ដឹងអំពីគោលគំនិតទាំងនេះ។

ការសិក្សាបានសន្និដ្ឋានថា ធនធានជលផលសមុទ្រមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់សហគមន៍តំបន់ឆ្នេរក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ប៉ុន្តែការនេសាទហួសប្រមាណ ការបំផ្លិចបំផ្លាញទីជម្រកប្រភេទសត្វនានា និងការគ្រប់គ្រងធនធានគ្មានប្រសិទ្ធភាពបានគំរាមកំហែងដល់អនាគតរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋានទាំងនោះ។ លើសពីនេះ កង្វះការ អនុវត្ត វ.ហ.ប. ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព បង្កការគំរាមកំហែងកាន់តែទូលំទូលាយដល់សេចក្តីប្រាថ្នានៃការអភិវឌ្ឍ ប្រកបដោយចីរភាពរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។ អវត្តមាននៃការវាយតម្លៃត្រឹមត្រូវអាចនាំឱ្យមានការរិចរិលបរិស្ថាន ការបាត់បង់ជីវៈចម្រុះ និងផលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ជាពិសេសអ្នកដែលពឹងផ្អែកលើធនធានធម្មជាតិសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ពួកគេ។ ផលវិបាកនៃការធ្វេសប្រហែសទាំងនេះមិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងស្រុកប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងបង្កើតវដ្តនៃភាពក្រីក្រ និងការផ្លាស់ប្តូរសិទ្ធិក្នុងសហគមន៍ដែលពឹងផ្អែកលើធនធានទាំងនេះផងដែរ។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ ការពង្រឹងក្របខណ្ឌ វ.ហ.ប. ដោយបញ្ចូលវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃឱ្យបានម៉ត់ចត់ ដំណើរការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំ និងយន្តការពង្រឹងការអនុវត្តគឺជាតម្រូវការចាំបាច់បំផុត។ ការចូលរួមពីសហគមន៍មូលដ្ឋាននៅក្នុងដំណើរការ វ.ហ.ប. ក៏អាចលើកកម្ពស់តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពផងដែរ ដោយធានាថាសំឡេងរបស់អ្នកដែលរងផលប៉ះពាល់ខ្លាំងបំផុត

ដោយគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ត្រូវបានស្តាប់ និងពិចារណាក្នុងការសម្រេចចិត្ត។ លើសពីនេះ ការជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងដៃគូអន្តរជាតិ អាចជួយសម្រួលដល់ការចែករំលែកចំណេះដឹង និងការអនុវត្តល្អបំផុតក្នុងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៅតាមតំបន់មូលដ្ឋាន។ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដែលមានគោលបំណង កសាងសមត្ថភាពសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងស្រុកអាចផ្តល់អំណាចឱ្យភាគីពាក់ព័ន្ធចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងដំណើរការ វ.ហ.ប. ដោយលើកកម្ពស់វប្បធម៌នៃនិរន្តរភាពដែលស្របតាមតម្រូវការក្នុងស្រុក និងស្តង់ដារពិភពលោក។

ទីបំផុត ក្របខណ្ឌនៃ វ.ហ.ប. ដែលសង្កត់ធ្ងន់លើការគ្រប់គ្រងបែបសកម្ម ជៀសជាងតាមបែបប្រតិកម្ម នឹងមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនៅប្រទេសកម្ពុជា។ តាមរយៈការផ្តល់អាទិភាពដល់ការការពារបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់សហគមន៍ កម្ពុជាអាចស្វែងរកដំណោះស្រាយលើបញ្ហាប្រឈមក្នុងការអភិវឌ្ឍរបស់ខ្លួន ស្របពេលនឹងការអភិរក្សបេតិកភណ្ឌធម្មជាតិ និងការលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិតសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់របស់ខ្លួន។ អភិបាលកិច្ចរឹងមាំ ការអនុវត្តច្បាប់ និងយន្តការ (សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរ និងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពី វ.ហ.ប.) ការគ្រប់គ្រងធនធានផ្អែកលើសហគមន៍ និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនានា គឺចាំបាច់ដើម្បីការពារការរិចរិលបរិស្ថាន និងអស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម។ ផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងកង្វះតម្លាភាពក្នុងគម្រោងវិនិយោគឯកជនតាមតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ បង្កការព្រួយបារម្ភអំពីគណនេយ្យភាពអាជីវកម្ម និងការអនុវត្តមិនទទួលខុសត្រូវ។

ការសិក្សានេះត្រូវបានសហការបោះពុម្ពផ្សាយដោយ អង្គការវេទិកានៃអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលស្តីពីកម្ពុជា អង្គការអាក់សិនអេតកម្ពុជា (AAC) និងសម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុយុត្តិធម៌កម្ពុជា។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទាក់ទង៖
លោក ម៉ារ សុផល ប្រធានគ្រប់គ្រងកម្មវិធីនៃអង្គការវេទិកាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលស្តីពីកម្ពុជា
sophal@ngoforum.org.kh; https://www.ngoforum.org.kh/

លោកស្រី ចាន់ សោភ័ណ្ឌ ប្រធានដឹកនាំអភិវឌ្ឍន៍ធុរៈកិច្ច និងកម្មវិធី នៃអង្គការអាក់សិនអេតកម្ពុជា
sophoan.chan@actionaid.org; https://cambodia.actionaid.org/

តំណរភ្ជាប់ចំពោះការសិក្សាទាំងមូល៖ https://bit.ly/4ofSJLE
តំណរភ្ជាប់ចំពោះសង្ខេបគោលនយោបាយ ជាភាសាខ្មែរ៖ http://bit.ly/453cJbC ភាសាអង់គ្លេស៖ http://bit.ly/474CM4Y

សម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុយុត្តិធម៌កម្ពុជា គឺជាសម្ព័ន្ធមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ សម្ព័ន្ធនេះមានអង្គការសង្គមស៊ីវិលចំនួនប្រាំពីរ (អង្គការOxfam នៅកម្ពុជា វេទិកាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលស្តីពីកម្ពុជា (NGOF) គណៈកម្មាធិការសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់កម្ពុជា (CCC) អង្គការអាក់សិនអេតកម្ពុជា (AAC) អង្គការសើលការ និង អង្គការផេក កម្ពុជា)។ សម្ព័ន្ធមានការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការជំរុញហិរញ្ញវត្ថុប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយបានបង្កើតផែនទីបង្ហាញផ្លូវដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅនេះ។ FFC គឺជាផ្នែកមួយនៃ Fair Finance Asia (FFA) ដែលជាបណ្តាញក្នុងតំបន់នៃអង្គការសង្គម ស៊ីវិលអាស៊ី ដែលបានប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការធានាថា ការសម្រេចចិត្តផ្តល់មូលនិធិរបស់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងតំបន់គោរពដល់សុខុមាលភាពសង្គម និងបរិស្ថានរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន។
ព័ត៌មានបន្ថែមអំពី FFC សូមចូលទៅកាន់៖ https://cambodia.fairfinanceasia.org/